

PRIM MINISTRU

1015
2505 2021

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă completarea art. 112 din Legea educației naționale nr. 1/2011*, inițiată de doamna deputat PSD Natalia-Elena Intotero împreună cu un grup de parlamentari PSD, UDMR, Minorități (Plx. 129/2021).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea art. 112 din *Legea educației naționale nr. 1/2011*, cu *modificările și completările ulterioare*, în sensul instituirii cadrului legal astfel încât, în situația în care, după trei ani calendaristici de la închiderea unei școli, perioadă în care nu s-a desfășurat niciun fel de activitate educațională, destinația bazei materiale a respectivei unități de învățământ preuniversitar de stat să se poată schimba fără avizul conform al

ministrului educației, numai în baza unei hotărâri de consiliu local din unitatea administrativ-teritorială în cauză, urmând ca, în cazul în care vor exista din nou solicitări pentru reluarea activității educaționale, tot consiliul local să fie obligat să reamenajeze respectivul imobil în acest scop.

II. Observații

1. Din analiza *Expunerii de motive*, rezultă că aceasta nu a fost întocmită cu respectarea prevederilor art. 32 din *Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, cu privire la modul de redactare a motivării.

Subliniem că *Expunerea de motive* nu prezintă cu claritate scopul pentru care se propune modificarea și completarea art. 112 din *Legea nr. 1/2011* și care este efectul social benefic scontat.

De asemenea, semnalăm neconcordanțe între textul inițiativei legislative și *Expunerea de motive*.

Astfel, potrivit propunerii de la pct. 1 din inițiativa legislativă, schimbarea destinației se va face de către autoritățile administrației publice locale, iar conform *Expunerii de motive*, se va face prin hotărâre a consiliului local.

Deopotrivă, menționăm că, în *Expunerea de motive* se arată că autoritățile administrației publice locale nu investesc sume considerabile în consolidarea clădirilor respective, prin invocarea unor criterii precum „eficientizarea, raționalizarea și economia în cheltuirea banului public”.

În schimb, se menționează că autoritățile administrației publice locale ar putea investi în transformarea acestor spații pentru desfășurarea altor activități necesare comunității.

Precizăm că aceste criterii sunt valabile pentru toate clădirile, fapt pentru care era necesar ca inițiatorii să justifice în detaliu care sunt motivele întemeiate pentru ca aceste clădiri destinate desfășurării educației să nu fie consolidate.

Pe de altă parte, deși legea trebuie aplicată în toate cazurile, în *Expunerea de motive* se face referire doar la cazul „zonei rurale”, pentru care nu ar mai fi necesară obținerea avizului Ministerului Educației.

Menționăm că, în acest sens, era necesar să se aibă în vedere și

prevederile *Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a IV-a Rețeaua de localități, cu modificările și completările ulterioare.*

Potrivit acestei reglementări, sunt stabiliți principalii indicatori cantitativi și calitativi minimali de definire a localităților urbane - în anexa nr. II la *Legea nr. 351/2001* și respectiv pentru localitățile rurale - în anexa nr. IV la același act normativ.

Astfel, atât pentru localitățile urbane, cât și cele rurale sunt definite *Elementele și nivelul de dotare minime necesare*, care includ obligatoriu spații pentru desfășurarea activității de învățământ.

Exemplificăm cazul localităților rurale, luat în calcul și în *Expunerea de motive*, în ceea ce privește dotările minime necesare, potrivit Anexei nr. IV la *Legea nr. 351/2001*, după cum urmează:

„2.0. Elemente și nivel de dotare ale localităților rurale de rang IV

Rangul IV este atribuit satelor reședință de comună. Dotările minime obligatorii necesare în vederea servirii tuturor satelor din cadrul comunei respective sunt:

- sediu de primărie; - grădiniță, școală primară și gimnazială; - dispensar medical, farmacie sau punct farmaceutic; - poșta, servicii telefonice; - sediu de poliție și de jandarmerie; - cămin cultural cu bibliotecă; - magazin general, spații pentru servicii; - teren de sport amenajat; - parohie; - cimitir; - stație halta C.F. sau stație de transport auto; - dispensar veterinar; - sediu al serviciului de pompieri; - puncte locale pentru depozitarea controlată a deșeurilor; - alimentare cu apă prin cișmele stradale.

3.0. Elemente și nivel de dotare ale localităților rurale de rang V

Rangul V este atribuit satelor componente ale comunelor și satelor aparținând municipiilor sau orașelor. Existența unor dotări publice sau comerciale și dimensiunea acestora sunt determinate de numărul de locuitori și de specificul așezării. Dotările minime obligatorii în satele având peste 200 de locuitori sunt: - școală primară; - punct sanitar; - magazin pentru comerț alimentar și nealimentar.

Aceste dotări sunt necesare și în cazul satelor având o populație de până la 200 de locuitori, când satele respective sunt izolate, situate la distanțe de peste 3-5 km față de satul cel mai apropiat care dispune de astfel de dotări”.

Prin urmare, legiuitorul a considerat oportun ca, în toate localitățile, atât urbane, cât și rurale - în acest caz și pentru cele care au sub 200 de locuitori, să existe spațiile destinate desfășurării activității de educație.

De asemenea, semnalăm că justificarea potrivit căreia „*solicitările consiliilor locale și ale primăriilor primesc avize negative pentru propunerea lor de schimbare a destinației, pe un fond neclar*” nu e clară și suficientă pentru a motiva propunerea de modificare și completare a art.112 din *Legea nr. 1/2011*.

2. Referitor la pct. 2 din inițiativa legislativă, prin care se elimină Ministerul Educației din procedura de schimbare a destinației bazei materiale a instituțiilor și unităților de învățământ preuniversitar de stat, după primii trei ani calendaristici de la întreruperea activității educaționale, menționăm că introducerea acestei norme ar trebui reanalizată, având în vedere că, potrivit art. 112 alin. (6) din *Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare*, avizul ministrului educației se emite cu celeritate, în termen de 30 de zile, iar în cazul expirării termenului respectiv avizul se acordă în mod tacit.

Astfel, dată fiind rațiunea care a stat la baza instituirii avizului conform, respectiv buna funcționare a învățământului, ca serviciu public, în vederea satisfacerii interesului general, precum și atribuția Ministerului Educației, prevăzută la art. 94 alin. (2) lit. c) din *Legea nr. 1/2011*, de a coordona și controla sistemul național de învățământ, apreciem că emiterea unui astfel de aviz este justificată, indiferent de perioada scursă de la data întreruperii activității educaționale în respectivul imobil.

De altfel, procedura aprobării tacite, reglementată de alin. (6¹) al art. 112 din *Legea nr. 1/2011*, este de natură să imprime întregii operațiuni un caracter dinamic și flexibil, fiind exclusă apariția unor blocaje în ceea ce privește administrarea cu eficiență, de către autoritățile administrației publice locale, a respectivelor imobile incluse în baza materială.

Deopotrivă, importanța deosebită a valorilor sociale protejate rezidă și în împrejurarea că, potrivit art. 112 alin. (7) din *Legea nr. 1/2011*, încălcarea dispozițiilor alin. (6) - adică schimbarea destinației bazei materiale fără obținerea avizului ministrului educației - „*constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani sau cu amendă*”.

De asemenea, conform art. 112 alin. (8), „*Actele de schimbare a destinației bazei materiale efectuate cu încălcarea dispozițiilor alin. (6) sunt nule de drept*”.

Potrivit legislației în vigoare, procedura de schimbare a destinației bazei materiale a instituțiilor de învățământ de stat este reglementată într-o manieră clară și transparentă, asigurând cadrul legal pentru accesul elevilor

la instituțiile și unitățile de învățământ preuniversitar de stat din cadrul comunităților locale unde își au domiciliul sau reședința.

3. Menționăm că, în ultimii ani, populația școlară din România a scăzut continuu, printre cauze regăsindu-se sporul natural negativ din ultimele două decenii, dar și migrația internațională, iar, ca urmare a acestui fapt, unele unități de învățământ preuniversitar de stat, situate preponderent în zone rurale sau în localități izolate, au fost comasate, iar clădirile au intrat în conservare.

Drept urmare, autoritățile administrației publice locale care, în conformitate cu prevederile art. 129 alin. (7) din *Ordonanța de urgență a Guvernului privind Codul administrativ nr. 57/2019, cu modificările ulterioare*, asigură, potrivit competențelor sale și în condițiile legii, cadrul necesar pentru furnizarea serviciilor publice de interes local privind educația, au solicitat schimbarea destinației imobilelor în care au funcționat unități de învățământ preuniversitar de stat.

În conformitate cu prevederile *Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare*, inspectoratele școlare județene (ISJ) și Inspectoratul Școlar al Municipiului București sunt servicii publice deconcentrate ale Ministerului Educației, cu personalitate juridică.

Printre atribuțiile acestora este și aceea de a asigura, împreună cu autoritățile administrației publice locale, școlarizarea elevilor. Astfel, potrivit prevederilor legale, inspectoratele școlare județene conlucrează cu autoritățile locale în vederea asigurării bazei materiale aferente desfășurării procesului educațional.

În acest context, în prezent, la emiterea avizului conform este necesar și acordul Consiliului de Administrație al unității de învățământ și al ISJ, ceea ce constituie o garanție în plus, pentru împiedicarea schimbării nejustificate a destinației spațiilor de învățământ.

Menționăm că, la nivelul Ministerului Educației au fost analizate solicitările autorităților administrației publice locale și au fost emise Avize conforme pentru schimbarea destinației unor imobile în care nu se mai desfășura activitate educațională, în imobile în care urmau să se desfășoare alte activități, unele activități veneau în sprijinul comunității, inclusiv pentru funcționarea unor Cămine pentru persoane vârstnice, Cămine culturale, Centre de zi, atât pentru tineri, cât și pentru bătrâni etc.

În plus, în cazurile în care se intenționa accesarea unor fonduri în vederea realizării respectivelor obiective, documentațiile au fost analizate cu celeritate de către direcțiile de specialitate din cadrul ministerului.

Însă, autoritățile administrației publice locale au transmis și solicitări privind schimbarea destinației unor spații de învățământ, în spații cu altă destinație, cum ar fi: capelă mortuară și casă praznicală, camere de hostel, aprozar, ateliere de lăcătușărie, tapițerie, piese auto, confecții etc., chiar în imobilele în care încă se desfășura activitate educațională.

De asemenea, la analizarea documentațiilor privind schimbarea destinației pentru amplasarea unor chioșcuri/tonete/automate pentru procurarea hranei, s-a constatat că, pentru acestea, autoritățile administrației publice locale solicitau ca accesul să nu fie îngăduit pentru persoanele străine, astfel că nu se puteau respecta prevederile *Legii nr. 35/2007 privind creșterea siguranței în unitățile de învățământ, cu modificările și completările ulterioare*.

În unele cazuri, s-a solicitat ca în incinta unităților de învățământ să fie amplasate construcții în cadrul cărora să se comercializeze produse care nu respectau prevederile *Legii nr. 148/2000 privind publicitatea, cu modificările și completările ulterioare*, *Legii nr. 123/2008 pentru o alimentație sănătoasă în unitățile de învățământ preuniversitar și ale Ordinului Ministrului Sănătății Publice nr. 1563/2008 pentru aprobarea Listei alimentelor nerecomandate preșcolarilor și școlarilor a principiilor care stau la baza unei alimentații sănătoase pentru copii și adolescenți*.

Totodată, autoritățile locale au solicitat schimbarea destinației în incinta unităților de învățământ preuniversitar de stat pentru amplasarea mai multor chioșcuri care comercializau produse similare, sau construcții solide, cu suprafețe construite mai mari de 100 mp, fără a fi justificat din punct de vedere al numărului de elevi sau al suprafeței imobilului.

În plus, în unele cazuri, aceste construcții, luând în considerare că au fost închiriate pe perioade lungi de timp, iar autoritățile locale nu au ținut cont de destinația pe care a avut-o spațiul la momentul închirierii, au fost extinse și transformate în case de locuit, ceea ce a condus la diminuarea bazei materiale a învățământului preuniversitar de stat nejustificat.

Subliniem că una din prioritățile Ministerului Educației o reprezintă desfășurarea procesului de învățământ în condiții optime, ceea ce presupune și faptul că baza materială a unităților de învățământ preuniversitar de stat să fie adusă la standarde europene, astfel că nu se încurajează diminuarea acesteia, fără o justificare temeinică.

În concluzie, politica ministerului în domeniul educației are printre obiectivele majore accesul egal și sporit la educație, reconstrucția învățământului și compatibilizarea europeană a acestuia, astfel încât să se creeze un sistem de învățământ administrat și finanțat corespunzător

pentru asigurarea calității procesului instructiv-educativ.

Drept urmare, opinăm că, avizul conform pentru schimbarea destinației unor imobile/spații de învățământ trebuie să se emită sub un control strict și o verificare amplă din partea Ministerului Educației, astfel încât să nu existe schimbări nejustificate ale destinației bazei materiale a învățământului preuniversitar de stat.

4. În ceea ce privește pct. 3 din inițiativa legislativă, referitor la reluarea activității educaționale după schimbarea destinației bazei materiale, în unele cazuri acest lucru nu va mai putea fi posibil (ex. capelă, casă praznicală, schimbarea destinației unui imobil, în vederea demolării unor corpuri de clădire și înstrăinarea terenului rămas liber, demolarea unor corpuri de clădire pentru care nu se impunea casarea, deoarece din expertizele tehnice reieșea că acestea au fost întocmite la solicitarea beneficiarului, construcțiile putând fi supuse unor lucrări de reabilitare/consolidare, însă după demolare se intenționa edificarea altor construcții care răspundeau interesului local etc.).

De asemenea, în cele mai multe cazuri, autoritățile administrației publice locale precizează că solicită schimbarea destinației unor imobile care fac parte din baza învățământului preuniversitar de stat, deoarece nu dețin în domeniul public local alte imobile care să poată fi utilizate, astfel că există posibilitatea ca soluțiile propuse în inițiativa legislativă să nu poată fi puse în aplicare, iar procesul educațional, în acest caz, să fie afectat.

5. Precizăm că potrivit art. 3 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, normele de tehnică legislativă sunt obligatorii inclusiv pentru propunerile legislative aparținând parlamentarilor.

a) conform art. 26 din *Legea nr. 24/2000*, instituirea unor dispoziții tranzitorii este necesară în ipoteza în care „*prin noua reglementare sunt afectate raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data intrării în vigoare a noii reglementări*”. În raport cu situația concretă, respectiv perioada scursă de la data întreruperii activității educaționale (termenul de 3 ani putând fi împlinit la acest moment sau pe cale să se îplinească), apreciem că era necesară introducerea unor astfel de dispoziții tranzitorii.

b) raportat la intenția de reglementare, evenimentul legislativ

preconizat constă în modificarea și completarea art. 112 din *Legea nr. 1/2011*, iar nu doar în completarea acestuia (conform art. 59 și 60 din *Legea nr. 24/2000*);

c) era necesar să se utilizeze titulatura actuală, respectiv ministrul educației (iar nu ministrul educației naționale), potrivit art. 4 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative*, cu modificările ulterioare.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere cele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Florin Vasile CITU
PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Ludovic ORBAN
Președintele Camerei Deputaților